

det Sted, der paa en Maade er Brændpunktet med Hensyn til dette Spørgsmaal, nemlig paa Nørrefælled, fordi der finder Gudstjeneste Sted i Nørrebros Kirke fra Kl. 4—6. Men ganske vist, hvis man kunde finde en Bestemmelse, der var tilfredsstillende for hele Landet undtagen for Nørrefælled, saa tror jeg nok, at man maatte finde sig i en saadan Bestemmelse om, at Forsamlinger vare forbudte paa Nørrefælled Søndag Eftermiddag. For mig staar det klart, at der ikke er Noget til Hinder for at tillade offentlige Forsamlinger i Nærheden af en Kirke, naar blot Kirketjenesten er sluttet, og det er jo Noget, der er meget let at kontrollere af vedkommende Politiværg, om en saadan Forsamling er paabegyndt, førend Gudstjenesten er forbi i et Sogn eller ikke. Det er blot en Tanke, jeg tillader mig at henstille til et eventuelt Udvalgs Overveelse, om man ikke kunde gaa den Vej. Derved opnaar man Alt, hvad man ønsker at opnaa efter den foreliggende § 7, nemlig at det bliver muligt ogsaa i de korte Dage at holde Forsamlinger om Søndag Eftermiddag, Noget, man ikke kan om Vinteren, naar man først begynder efter Kl. 4. En anden Vej, som man kunde gaa med Hensyn til Affattelsen af § 7, er den, at stille de offentlige Forsamlinger ind under Betingelserne i Lovforslagets § 1. Nu staar der i § 7, at offentlige Forsamlinger ere tilladte, naar de ikke afholdes i en saa umiddelbar Nærhed af Folketjens Kirker og Bedehuse, at Gudstjenesten paa disse Steder derved kunde forstyrres — jeg vilde hellere sige, at der skulde staa: „kan“ — men selv om man kan afgjøre, at Nærheden er af den Betsaffenhed, at Gudstjenesten kan forstyrres — Noget, der er meget vanskeligt; thi det kommer jo an paa, hvormegen Larm de paagjældende Mennesker gjøre — saa opnaas der dog ikke den Fred for Helligdagen, som Lovforslaget egentlig tilsigter, og navnlig forekommer det mig, at det, som er Hovedbestemmelsen i selve Lovforslaget, nemlig § 1, at der ikke maa finde nogen Larm eller Sysel Sted, der forstyrrer Helligdagens Fred, er en Betegnelse, man meget godt kunde anvende ogsaa paa offentlige Forsamlinger. Dersom de holdes paa Liden og Steder, hvor Helligdagens Fred for Andre ikke forstyrres, nu vel! saa kunne de være tilladte; men det er ingenlunde nok at sige, at de ikke maa finde Sted paa Steder umiddelbart ved Kirken; thi Helligdagens Fred kan faare vel forstyrres af Folk, selv i en vis Afstand fra Kirken. I hvorvel Regjeringsforslaget gif ud paa, og den høitærede Minister endnu synes tilbøielig til at holde paa,

at Kjøb og Salg skal være tilladt om Søndagen, saa kan jeg dog ikke Andet end være enig med forskellige ærede Talere i, at det vilde være saare heldigt, om man fik et fuldstændigt Forbud mod Butikshandel fra Kl. 9—4 om Søndagen, saaledes som § 2 ogsaa nu er affattet, og jeg haaber, at en fortsat Forhandling om denne Sag vil bringe et saadant Forbud paa de store Helligdage i Stand for hele Dagen. Der er i § 2 gjort to Undtagelser, nemlig med Hensyn til Apothekerne og med Hensyn til Udsalg af Mælk og Brød. I Folkethingets Betænkning om denne Sag var der stillet endnu et tredie Forslag om Undtagelse, og jeg for mit Vedkommende beklager meget, at dette Undringsforslag ikke gif igjennem; det er nemlig med Hensyn til Udsalg af Sodavand og lignende afsløende Drikke fra Gadepladserne. Det vilde vistnok være heldigt, om den store Mængde, som navnlig om Søndagen og i den varme Tid befinder sig paa Gaden og spadserer der, kunde være istand til at faae en saadan uskylbig Ledsbefrielse, fremfor at de skulle søge Værtshusene. Jeg vil ikke gaa saa vidt som den ærede 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Søsen), at ønske, at Værtshusene skulle være helt lukkede om Søndagen; men jeg tror, Tingene skal kunne negte, at det er langt heldigere, at man kan faae et Glas Sodavand paa Gaden, end at man skal gaa paa et Værtshus; man kan jo vel ogsaa faae Sodavand der, men Folk foreledes let til at drikke andre Ting. — Et æret Medlem (Mourier-Petersen) omtalte § 5 og ønskede en Forandring i det Forbud, der i Paragrafen er sat mod Sagtelskaber paa den i § 1 nævnte Tid. Jeg er ganske enig i, at det er et mindre heldigt Udtryk, og jeg er saa meget mere enig med det ærede Medlem i, at det kunde være ønskeligt at faae en nærmere Bestemmelse med Hensyn til Sagt, som der her er stillet en Forandring i den tidligere Bestemmelse i Forordningen af 1845, der ikke forekommer mig at være heldig, idet nemlig Forordningen af 1845 forbyder enkeltvis Sagt under Gudstjenesten, og denne Bestemmelse er udeladt her. Det forekommer mig, at der albeles ikke er nogen Grund dertil; enten to Mennesker gaa paa Sagt i Nærheden af Kirken, eller en Person gjør det, saa er Lyden af Skuddene lige generende. Jeg vilde altsaa for mit Vedkommende foretrække, at den unødige Forlystelse „enkeltvis Sagt“ fra Kl. 9—4 om Søndagen blev forbudt, saaledes at al Sagt, saavel Klapjagt som anden Sagt, blev forbudt Søndag Formiddag.

Siden jeg har Ordet, er der en Paragraf,